

Skatteministeriet

10. oktober 2016
J.nr. 16-1458020

Politik, Lovmodel og
Økonomi
MLN

Tale til besvarelse af samrådsspørgsmål E og F den 11. oktober 2016 i Skatteudvalget

Spørgsmål E

Ministeren bedes redegøre for, hvorledes skattelettelserne i regeringens udspil ”Et stærkere Danmark – Jobreform” på henholdsvis ca. 365 kr. om måneden for en ufaglært butiksassistent med mindsteløn og på ca. 32.300 kr. om året for en direktørfamilie indfrier Venstres og statsminister Lars Løkke Rasmussens (V) ofte gentagede løfte om, at det er borgere med de laveste indkomster, der skal have de største lettelser af indkomstskatten.

Spørgsmål F

Kan ministeren bekræfte, at så fremt at lettelserne i skatten i regeringens udspil ”Et stærkere Danmark – Jobreform” bliver opgjort i effekt på rådighedsbeløb, da vil direktøren få en større procentvis lettelse end en ufaglært butiksassistent med mindsteløn, jf. artiklen ”Løkkes plan giver direktøren det største procenthop efter skat”

bragt i Jyllands-Posten den 3. september 2016, og vil ministeren kommentere på, hvordan dette harmonerer med, at statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) ved sin præsentation af regeringens "Helhedsplan – For et stærkere Danmark" udtalte, at de lavestlønnede danskere vil få den største skattelettelse målt i procent?

Svar

Tak for ordet.

Indledning

Jeg vil godt lige starte med kort at forklare, hvorfor regeringen har fremlagt de initiativer, der indgår i anden fase af JobReformen.

Det har vi grundlæggende, fordi det ligger regeringen endog rigtigt meget på sinde, at det bedre skal kunne betale sig at arbejde og yde en ekstra indsats.

Derfor skal vi sikre, at flere får mere ud af at bevæge sig fra offentlig forsørgelse til selvforsørgelse ved at få et arbejde.

Og vi skal samtidig sørge for, at vi ikke beskatter den sidst tjente krone i en sådan grad, at det

hæmmer folks lyst til at tage en ekstra tørn på jobbet.

Det er altså grundlæggende de to udfordringer, som regeringens forslag til JobReform II tager hånd om.

Det er vel at mærke en reform, som både gør hele Danmark rigere, og som samtidig sikrer, at de arbejdende danskere kan beholde en større del af den løn, de selv tjener.

Det gælder blandt andet både for butiksassistenten og direktørfamilien, som der spørges mere konkret til i dette samråd.

Men JobReformen handler ikke kun om samfundsøkonomi og incitament. Reformen handler mindst lige så meget om værdier og moral – eller med andre ord om rimelighed.

Vi skylder at belønne dem, der dag ud og dag ind tager på arbejde, for at knokle for den arbejdsplads, de er en del af.

Det gælder ikke mindst dem med de laveste arbejdsindkomster.

De skal kunne mærke, at flere af deres lønkroner går ind på bankkontoen i stedet for i statskassen.

Det er netop det, vi sørger for med den skattereform, som JobReform II jo reelt er.

Lidt mere om udfordringerne

Jeg vil tillade mig at dvæle lidt mere ved udfordringerne. For udfordringerne er store. De er til at få øje på. Så dem skal vi have taget hånd om.

Først og fremmest er der omkring 800.000 danskere i den arbejdsdygtige alder, som står uden for arbejdsmarkedet.

Dvs. 800.000 danskere, der bliver forsørget af det offentlige, og som ikke er en del af arbejdsfællesskabet.

Samtidig er der godt 100.000 danskere i 2016, som får mindre end 2.000 kroner ekstra om måneden ved at tage et arbejde.

Det synes regeringen simpelthen er alt for mange. Også selvom vi ved, at skattereformen fra 2012 i de kommende år vil bidrage til at reducere antallet af danskere med begrænset tilskyndelse til at komme i job.

Regeringens ambitioner er ganske enkelt endnu større. Og forslagene i JobReform II er helt centrale i forhold til at indfri disse ambitioner.

Kort om de enkelte forslag i JobReform II

Lad mig derfor også lige kort redegøre for skatteinitiativerne i JobReform II.

Helt konkret vil regeringen lette skatter og afgifter for danskerne på fem områder

For det *første* vil vi indføre et ekstra jobfradrag på op til 17.000 kroner målrettet danskere i arbejde med lave indkomster. Det giver en skattelettelse på ca. 4.350 kr. om året. Samtidig vil vi med en PensionsBonus øge lønmodtagernes tilskyndelse til at spare op til pension.

For det *andet* vil vi sætte topskattesatsen ned med fem procent-point – for indkomster op til 1 million kroner.

For det *tredje* udfaser vi PSO-afgiften. Det løser et presserende problem og gør det samtidig billigere at være dansker. Fuldt indfaset øger det rådighedsbeløbet for en typisk husstand med 3.600 kroner om året.

For det *fjerde* vil vi give danskere, der har været ledige i længere tid en kontant jobpræmie, når de kommer i arbejde. En ledig, som bliver selvforsørgende, vil kunne høste en skattefri gevinst på op til 30.000 kroner årligt og 45.000 kroner i alt (over 18 måneder).

For det *femte* og sidste vil vi med et socialt frikort give eksempelvis hjemløse mulighed for at tjene 20.000 kr. skattefrit ved at tage et arbejde.

Når man samler det hele sammen, betyder det, at vi med JobReform II lemper skatterne med knap 20 milliarder kroner i 2025 – målt ved den såkaldte umiddelbare virkning. Det kan man holde op mod de samlede lempelser i Helhedsplanen som udgør godt 30 milliarder kroner i 2025 – igen målt ved den umiddelbare virkning.

Og skattelettelserne på arbejde er primært målrettet de laveste indkomster. Der gælder nemlig, at for hver gang vi bruger 3 kroner på jobfradraget målrettet de laveste indkomster og PensionsBonusen, så bruger vi én krone i toppen.

Hvem får en gevinst med JobReformen

Omdrejningspunktet for de to foreliggende samrådsspørgsmål er i bund og grund, hvem der får de største gevinster ved JobReformen.

I spørgsmål E er der fokus på skattelettelserne målt i kroner og øre, mens spørgsmål F fokuserer på skattelettelserne i procent.

Nærmere om skattelettelserne i kroner og øre – ”E”

Lad mig først vende mig mod de absolutte skattelettelser – dvs. skattelettelserne i kroner og øre.

Det er nu engang sådan, at når man eksempelvis sætter en indkomstkattesats ned, så giver det en større skattelettelse målt i kroner og øre til dem, der har de højeste indkomster, og som i øvrigt betaler de største skatter.

Det ville fx også have gjort sig gældende, hvis vi havde foreslået at sætte bundskattesatsen ned.

Det er ganske enkelt de barske matematiske spilleregler. Og dem har selv jeg som skatteminister svært ved at bøje, hvor gerne jeg end ville.

Det har tidligere skatteministre i hvert fald også måtte sande i forbindelse med sriben af skattereformer gennem de seneste årtier.

Skattereformen fra 2012 er det seneste eksempel herpå. For hvad angår Skattereform 2012 gælder der jo også, at de højeste indkomster får de største skattelettelser målt i kroner. Og den skattereform står både Socialdemokraterne og Venstre jo som bekendt bag.

Ja, den daværende finansminister Bjarne Corydon (S) svingede sig i forbindelse med aftaleindgåelsen ligefrem op til at udtale, der blev ”skrevet historie ved et bredt samarbejde i Danmark for første gang i mange år midt i en økonomisk krise om en skattereform, som skaber job, vækst og beskæftigelse.”

Det er i øvrigt også værd at bemærke, at vi i forbindelse med Skattereform 2012 blandt andet blev enige om at øge topskattegrænsen. Og det skete vel at mærke med SF's daværende politiske ordfører Jesper Petersens klare velsignelse.

For allerede før SRSF-regeringens udspil til en skattereform blev præsenteret den 29. maj 2012, havde Jesper Petersen den 15. maj til Ritzau ud-

talt sig positivt om topskattelettelse, idet såkaldt ”almindelige lønmodtagere” skulle ”have mere ud af at arbejde, når de kigger på bankbogen, og skatten er trukket.”

Jeg kan i øvrigt ikke dy mig for at bemærke, at spørgeren i spørgsmål E henviser til en *månedlig* skattelettelse for en *enlig* ufaglært butiksassistent, hvilket så sammenlignes med en *årlig* skattelettelse for en direktørfamilie med to indkomster.

Ydermere afspejler de 365 kr. for den ufaglærte HK'er kun virkningen af beskæftigelsesfradraget, mens de ca. 32.300 kr. for direktørfamilien omfatter de samlede virkninger af initiativerne i JobReformen.

Det forekommer mig at være noget tendentiøst og misvisende, hvis jeg skal sige det mildt. Det tror jeg faktisk også, at spørgeren selv er klar over.

Det er således afgørende at man ser JobReformen eller for den sags skyld Helhedsplan i deres fulde perspektiv og ikke bare tager enkelte elementer ud.

Når det er sagt, så handler det i spørgsmålet om-talte løfte fra Venstre og statsministeren, om ”at det er borgere med de laveste indkomster, der skal have de største lettelser af indkomstskatten” – naturligvis ikke om skattelettelserne målt i kroner og øre. Det siger næsten sig selv.

Nærmere om skattelettelserne i procent – ”F”

Lad mig derfor vende mig mod skattelettelserne målt i procent.

For mens de absolutte skattelettelser i bund og grund kun kan opgøres i kroner og øre, så kan de relative skattelettelser – dvs. skattelettelserne i procent – opgøres på mere end én måde.

Traditionelt set opgør vi de relative skattelettelser enten i forhold til skattebetalingen eller i forhold til det såkaldte rådighedsbeløb.

Her er det sådan, at den ufaglærte butiksassistent får en gevinst på omkring 7 procent målt i forhold til skattebetalingen, mens dem med de højeste indkomster får en gevinst på 5 procent.

Det er blandt andet i det lys, statsministerens udtalelse i forbindelse med præsentationen af Helhedsplanen skal ses. Nemlig at JobReformen vil

give de lavestlønnede danskere den største skattelettelse målt i procent. Det er den opgørelse, der er brugt i pjecen om JobReformen – både i tabel 2.2 på side 8 og de fire bokse på side 13.

Mens skattelettelsen i procent af skattebetalingen siger noget om, hvor meget danskerne får reduceret deres skattebetaling, så siger skattelettelsen i procent af rådighedsbeløbet noget om, hvor meget man får forøget det beløb, som man har til rådighed efter skat og faste udgifter.

Her er det således, at den lavtlønnede HK'er opnår en gevinst ved JobReformen på ca. $5\frac{1}{2}$ procent målt i forhold til rådighedsbeløbet, mens direktørfamilien vil få en fremgang på ca. $4\frac{1}{2}$ procent.

Med afsæt i disse to familietyper er det altså fortsat sådan, at den lavtlønnede butiksassistent får en større skattelettelse i procent end den højere lønnede direktørfamilie.

Det gælder altså hvad enten skattelettelsen sættes i forhold til skattebetalingen eller rådighedsbeløbet efter faste udgifter.

Afslutning

Afslutningsvis vil jeg godt lige have lov til at opsummere.

Vi står med nogle store udfordringer. Der er for mange danskere i den arbejdsdygtige alder, som bliver forsørget af det offentlige. Og der er for mange, som har en begrænset økonomisk gevinst ved at komme i job.

Det tager vi hånd om med regeringens forslag til JobReformen. Og det gør vi vel at mærke på en måde, så skattelettelserne i vidt omfang kommer de laveste indkomster til gode.